

למרות שיש מנהל

למרות שמונה מנהל חדש לטלוויזיה, ממשיכים העניינים שם להתנהל כרגיל, לפחות בכל הנוגע למריבות ולסיכוסים אישיים.

השבוע התמקד הסיכוס בין רפי'ק חלבי, עורך-מישנה של מבט, לבין מיכאל קרפיין, עורך מבט. השניים הטיחו דברים קשים האחד בשני בישיבת-בוקר של מחלקת-החדשות, שב-מהלכה אמר חלבי לקרפיין: "צריך להעיף אותך. הרסת את המחלקה!"

קרפיין לא נשאר חייב ואיים על חלבי: "אתה לא תהיה יותר עורך-מישנה!"

קרפיין אפילו ניסה למנות את אחד הכתבים הבכירים במחלקה במקומו של רפי'ק חלבי, אך הכתב הלך לחלבי וסיפר לו על העניין, והנושא טורף.

מסתבר שעכשיו, כשיש מנהל חדש, ידג הוא לשיבוצים והוא, כפי שהתבטא באחד מעיתוני הבוקר, "זווקא מאוד מרוצה מחלבי, ואף אמר שהוא נכס לטלוויזיה."

לא לעקוף את המנהל

כמקומות רבין בכניין הטלוויזיה, ועל לוחות-המורעות שם, תלו חברי ועד-עיתונות-הפקה מיכתב אל העובדים וכו נאמר:

לפני ימים אחדים נבחר יוסף בראל כמנהל בפועל של הטלוויזיה לשלושה חודשים, ואנו מאחלים לו הצלחה בתפקידו.

למרות האיסור ממשכים עובדים, במאים ומפיקים, ללכת למישרי בניין כלל, כשהם עוקפים את המנהלים.

במיסמך דובר על שני נושאים, שהיו על הפרק בשבוע האחרון: השעייתו של אל' ניסן, (בראל החליט לבטלה, ולהחזיר את ניסן לעריכת מבט החדשות כמוצא-השנאה) והתוכנית האומללה השבועי-יומון אירוועים, שבוטלה בהחלטת הוועדה-המנהל.

בראל הבטיח, בשיחת עם העובדים, לנסות ולהחזיר את יומן השבוע.

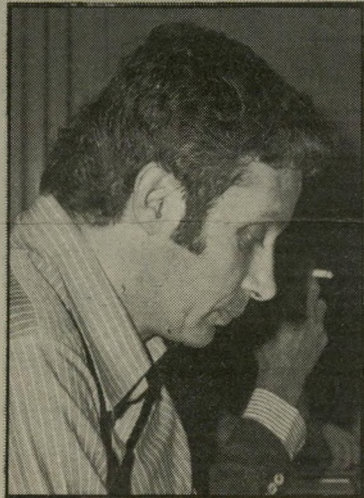
ובקשה נוספת של ועד-העובדים: לאור המצב הכלכלי אין לקבל עובדים חדשים לעבודה, בגלל חשש מפיתורים צפויים של עובדים קבועים ברשות.

עבודה בהתנדבות

בשקט-בשקט, במשך שבועיים, עובדים חלק מאנשי הטלוויזיה בהתנדבות על פרויקט חדש. מצב בלתי-אפשרי זה של עבודה בהתנדבות התאפשר אחרי שאורי פורת, מנכ"ל הרשות, שיכנע את העובדים להפוך חלל ענקי ליד בניין הטלוויזיה לאולפן נוסף.

זהו מיבנה ענק, המושא בחלקו כנגריה, בחלקו כמחסן-פאורות וחלקו האחר כמחסן-איבזורים. רוב השטח אינו מנוצל והרעיון, שי

בחזרה לחדשות

עורך גורן רשימה שחורה

מחלקת-החדשות בקול ישראל רוחשת וכוחשת. השבוע נודע שעומם גורן חזר למחלקה כעורך מהדורות-החדשות.

גורן היה לפני קצת יותר מחמש שנים מנהל חטיבת-החדשות של קול ישראל. הכל היה טוב ויפה עד שנקשר שמו בשערוריה שלא היתה כמותה ברדיו ושהסעירה את כל הרשות. דובר או על פרשת "הרשימות השחורות", נודע שהוא, ביחד עם אבי בריוסף, אז כתב, שלחו לאהרן פאפו, אז חבר הוועדה-המנהל, רשימה ובה שמות כל הכתבים במחלקת-החדשות המזוהים עם השמאל.

גורן, שסיפר בזמנו את הסיפור לרזי ברקאי, אחד הכתבים במחלקה, הכחיש זאת אחר-כך. גם בריוסף הכחיש את הסיפור. אהרון פאפו סירב להגיב.

אחרי שערוריה ארוכה, עזב גורן את ניהול חטיבת-החדשות, והיה במשך תקופה ארוכה עורך שקט במחלקת-הסיפורות.

בימים אלה נודע שהוא חוזר אל מחלקת-החדשות, והידועה אינה משמחת את אנשי המחלקה. במיוחד לא את המשתייכים לשמאל, שכונו בזמנו "המאפיה השמאלנית".

בן-גורן פתח ואמר: "רוצים לסגור לנו את מחלקת-החדשות בטענה שהחדשות בארץ אינן מספיקות לשתי תחנות!"

שלמה ("צ'יץ") להט, ראש עיריית תל-אביב, שהיה בעל פינה בתוכנית, ובה סיפר על רבדים המרגיזים אותו, בחר לפתוח את הפינה שלו באותו הערב בבדיחה. הוא סיפר על שני אחים קצננים, שבאו לברון רוטשילד וביקשו ממנו שיתן לכל אחד מהם מענק שנתי, וכך לא יצטרכו לקבץ נדבות. רוטשילד הסכים, וכך היו באים אליו בתחילת כל שנה ומקבלים את המענק שלהם. לימים מת אחד הקצננים, והברון נתן רק חצי מהסכום לקבצן שנותר. התרגז הקבצן, הלך לרוטשילד, ואמר לו: "לא די שאחי מת, אתה גם רוצה להתעשר על חשבון זה?"

חיים הרצוג, שהיה גם הוא בעל פינה בתוכנית, הוקלט בביתו, ודבריו הושמעו באולם. הרצוג דיבר, בן השאר, על המנהיג החדש של ברית-המועצות. בזמן שהושמעו דבריו, היה קצת רעש בקהל, ובן-גורן אמר: "לא נורא, ברדיו לא ישמעו מילה ממה שדיברתם כאן."

גם שימועון פרס, ראש-הממשלה, השתתף בתוכנית. הוא היה תקופה מסוימת המבקר הסיפורי שלה, ושלא מיתכן ברכה לכבוד המאורע. התוכנית תשודר בגליציה'ל אחרי שתעבור עריכה.

אין שינוי

למרות קביעתו של הרמטכ"ל, משה לוי, כי

הועלה כבר לפני כמה שנים, התחיל עכשיו לקרום עור וגידים בעבודה מאומצת של ה-עובדים. הם פיגו וסדרו את המחסנים השונים.

אורי פורת הבטיח להם סכום של 10 אלפים דולר לקניית איבזורים אלמנטריים, כדי שיוכלו לבנות במקום חדרי-איפור, חדרי-תלבושות, להר-כיב תאורה ובידוד לאולפן.

הכוונה היא לאפשר לצלם בו הפקות, הן נשלחות בדרך כלל לאולפני-הרצליה, והעולות, לכן, כסף רב, שאפשר יהיה לחסוך אותו.

מאחורי המיקרופון

אין די חדשות

התוכנית שעתיים מסתיים נפרדה מלוח מישרי גלי צה"ל. רגל המאורע ערכו מפיקי התוכנית, ששודרה במשך שש שנים, מסיק שאותה אירגנה מירב הלפרין, מפיקה בתחנה. למסיבה הוזמנו חלק גדול מן האנשים שהיו בעלי פינות בתוכנית הפופולארית. (אייאפשר היה להזמין את כל בעלי-הפינות, מכיוון שמיספרם נאמד בכמה מאות).

את ערב הפרידה הניחה יצחק בן-נר, שהיה הוגה רעיון התוכנית ומגישה הראשון. בן-נר התפטר יום קודם לכן מן התחנה, לאות מחאה על ההחלטה לבטל את מחלקת-החדשות, והוא הופיע באותו הערב לגמרי בהתנדבות.

למרות נושא המסיבה היה כרוז — פרידה מן התוכנית — התייחס רוב המשתתפים דווקא לנושא האקטואלי של סגירת מחלקת-החדשות.

מהו נאפריל תיסגר מחלקת-החדשות של גלי-צה"ל אין הדבר מתבטא בלוח-המישרים ששלחו דוברי התחנה לעיתונאים. בלוח-המישרים לשבוע הבא מופיעות התוכניות בריוק כמו בשבוע הזה, כשבי-8 בבוקר משובץ יומן הבוקר ובי-5 בערב יומן הערב. למרות זאת מכינים מנהלי-המחלקות בתחנה תוכניות חליפיות, כמיקרה שהחלטתו של הרמטכ"ל אכן תצא אל הפועל.

גם בירדן ובמצריים

בתוכנית סיבה למסיבה ששודרה בערב חגי-הפורים, הופיע פליקס אביטל, כוכב הקסטות החדש. הוא נתן בתוכנית קטע של ריקוד-עניטו משגע. לצד הזמר הכוכב ג'קי מקייטן.

ששיק סלימן, עורך ומגיש בקול ישראל בערבית, השמיע באחד הימים את השיר הזמר ישוב, שאביטל ערך לו עיבוד חדש, לפי מנגינה של המלחין המצרי הנודע עבד-אל-חלים האפט'. סלימן ביקש בתוכנית מן המאזינים לכתוב אליו ולנסות לזוהת את מקורה של המנגינה. הוא הופתע לגלות שאולפני הרדיו הוצפו במיכתבי מאזינים, ועוד יותר הופתע לגלות שחלק מן המכתבים הגיעו ממצריים, ואפילו מירדן.

אביטל עצמו מתכוון להתכתב עם מי שנחששו נכונה, ואף לשלוח להם קלטת של שיריו בעברית.

המילחמה על הרדיו

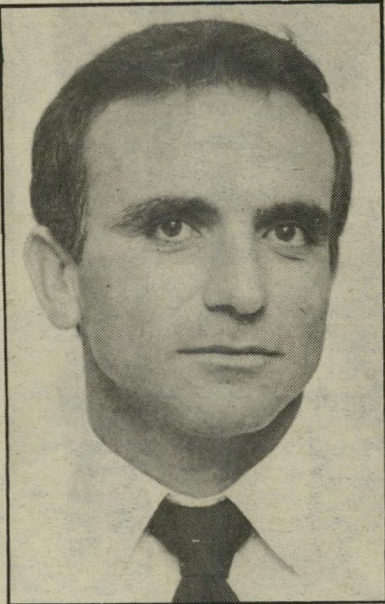
גידעון לביארי, מנהל הרדיו, הודיע לפני שבועות אחדים כי הוא לא ימשיך בתפקידו במשך קדנציה נוספת. הוא הסביר למקורביו שהוא רוצה לחזור אל מאחורי המיקרופון, וכך יעשה.

בישיבת-המליאה, שהתקיימה ביום הראשון השבוע, אמר אריה צימוקי, חבר המליאה: "גידעון לביארי ניווט נהדר את ספינת הרדיו, ואני קורא לו להמשיך; גם כשם העובדים. כל זמן שהוא נמצא ברדיו, יש שם שקט תעשייתי." צימוקי רמו לאי-השקט שהיה עד היום בטלוויזיה, כשלא היה מנהל.

בתוככי הרשות

פרת ממלא עוד מקום

רון נחמן, המישנה למנכ"ל רשות-השידור, יוצא בשבוע הבא לחופשה של חודש. זו אינה

זמר אביטל להתכתב עם כולם

חופשה שנתית רגילה. הוא יוצא כדי להכין את מערכת הבחירות המקומיות בעיירה אריאל שבגדה המערבית, שם הוא מתגורר (ראה עמוד 10).

לפני שבועיים נבחר נחמן כרוז קולות חברי סניף הליכוד במקום, להתמודד בשם התנועה לראשות מועצת אריאל.

אם יוכה נחמן בראשות המועצה בבחירות, שיתקיימו ב-30 באפריל, ייאלץ לפנות את כיסאו ברשות-השידור ואז יפתח מירוץ חדש על מישרה נוספת שתתפנה, ושתצטרף אל המישרות הפנויות הרבות המתניות למיכרום. (בין השאר: מנהל-הטלוויזיה, מנהל חטיבת-התוכניות, מנהל המחלקה הדוקומנטרית — רשימה חלקית וזמנית).

את מקומו של נחמן בחודש הקרוב ימלא אורי פורת, מנכ"ל רשות-השידור, שהתרגל כבר למלא את מקומם של המנהלים החסרים.

האדמה רעדה מתחת לרגליים

כדרום-לבנון, הצוות, בן שיבעה איש, נסע בשתי מכוניות פזז לבנות, ביחד עם שירת הטנקים והנגמ"שים של כוח-צה"ל. הכביש היה צר ובעידי היו עדימות-עפר. כשלב מסויים של הדרך ביקש אחד המפקדים מצוות-הטלוויזיה להחנות את ריכבם בצד ולהמתין עד שתעבור שירת-הטנקים.

הם חיכו. שתי מכוניות אורחיות לבנות, ביחד עם מכונית נוספת של אחד הקצינים הגבוהים שליווה את הפעולה. פיתאום, יש מאין, הגיע משמאל כוח נוסף. לפתע הרגשנו שהארמה רועדת מתחתנו, אמר שלונסקי. מסתבר שאחד מאנשי צוות-הטנק, שבא מצד שמאל, ראה לפניו מכוניות אורחיות חשודות, חשש שיש תוכן "מחבלים", לא היסס והתחיל לירות בהם במיקלע.

אנשי צוות הטלוויזיה לא איכרו את עשתונותיהם, קפצו מתוך המכוניות ותפסו מחסה בצד הדרך.

שם, במחסה, התחיל ויכוח מאין באות היריות, כשחלק מן האנשים בטוחים שהיריות באות מרוחק, הם לא העלו על רעתם שאלה הם "כוחותינו" הירורים עליהם באמצע היום.

זה היה מצב נואש של רגע-לפני. פיתאום קם אחד מקציני-הליווי של דובר-צה"ל, שהיה ביחד עם אנשי הטלוויזיה. הוא התרומם כדי לראות מי יורה ונעמד אל מול הצרורות. למולו הבחין מפקד הטנק היורה בקסדה שהיתה מונחת על ראשו של קצין דובר-צה"ל, תיחה אותה בקסדה ישראלית. רק אז הפסיקו היריות, ואנשי הטלוויזיה ניצלו.

מפקד הטנק אמר אחר-כך שלא התכוון להרוג, כאשר ירה לעברם, אלא רק להזהיר.

אנשי הצוות המשיכו במשימתם. הכתבה שצילמו ושהוקרנה, חלקה ביום החמישי בערב, יום הפעולה, וחלקה ביום השישי בערב, נמכרה לכל רישות-הטלוויזיה הגדולות בעולם, ובכללן רשת-הטלוויזיה האמריקאית סי-בי-אס, ששניים מאנשיה נהרגו בפעולת צה"ל באותו היום.

יתכן שזו היתה הסיבה לתופעה שמאות אלפי צופי-טלוויזיה שמו לה לב באותו הערב: שלונסקי ישב במהדרות מבט מול חיים יבין כאילו כפאו שר, מתוח ומבולבל, וענה באירצון רב על השאלות.

כתב צבאי שלונסקי ולפתע — יריות